

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm, příspěvková organizace,** se sídlem Palackého 147, Rožnov pod Radhoštěm, zast. JUDr. Františkem Severinem, advokátem se sídlem Elišky Machové 1247/41, Brno, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,** se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016, čj. ÚOHS-S0667/2016/VZ-47333/2016/541/JCh, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 1. 3. 2017, čj. 62 Af 9/2017 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podle rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016, čj. ÚOHS-S0667/2016/VZ-47333/2016/541/JCh, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) dopustil správního deliktu ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění. Proti tomuto rozhodnutí, vydaném v prvním stupni správního řízení, podal stěžovatel dne 9. 12.2016 rozklad v elektronické podobě bez uznávaného elektronického podpisu.

[2] Žalovaný informoval stěžovatele přípisem ze dne 20. 12. 2016, že nepodal rozklad v souladu s § 117c odst. 1 písm. b) zákona o veřejných zakázkách, protože své podání

neopatřil uznávaným elektronickým podpisem. Žalovaný se odmítl podáním stěžovatele ze dne 9. 12. 2016 zabývat, neboť se vůbec nejednalo o „rozklad“.

[3] Stěžovatel v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně uvedl, že s ohledem na zákonné lhůty k podání žaloby nemůže vyčkat rozhodnutí soudu o jeho paralelně probíhající žalobě proti nečinnosti předsedy žalovaného. V žalobě uvedl také konkrétní námitky proti závěru žalovaného, že stěžovatel nesplnil podmínky a nedodržel zákonné postupy v zadávacím řízení.

[4] Krajský soud žalobu odmítl podle § 68 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Stěžovatel napadl žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016, čj. ÚOHS-S0667/2016/VZ-47333/2016/541/JCh, tj. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, proti kterému zákon připouští řádný opravný prostředek – rozklad, a které tudíž není samostatně přezkoumatelné v řízení podle § 65 odst. 1 s. ř. s.

[5] Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu kasační stížností.

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil přípustnost kasační stížnosti a shledal, že stěžovatel je osobou oprávněnou k jejímu podání, kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a je řádně zastoupen advokátem.

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. V souladu s ustálenou judikaturou platí, že: *„[j]estliže krajský soud žalobu odmítl, přicházejí pro stěžovatele v úvahu pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, přičemž pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu […].“* (viz rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98).

[8] Podle ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nepřípustná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky před správním orgánem, které připouští zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu práv žalobce změněno k opravnému prostředku jiného.

[9] Podmínku vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. V souladu s touto zásadou správní soud přezkoumává pouze konečný výsledek správního řízení, nikoliv rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Opačným postupem by nepřípustně nahrazoval prostředky uvnitř veřejné správy (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 5. 2016, čj. 5 As 9/2015-59).

[10] Nevyčerpání řádného opravného prostředku je důvodem pro odmítnutí žaloby (viz rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2005, čj. 2 Afs 98/2004-65).

[11] Zásada subsidiarity soudního přezkumu je plně aplikovatelná i na nyní projednávanou věc, neboť proti rozhodnutí žalovaného v prvním stupni správního řízení je obecně přípustný řádný opravný prostředek, tj. rozklad. Lhůta k podání rozkladu činí 15 dnů ode dne oznámení, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak (§ 83 odst. 1 s. ř.).

[12] Otázka, zda se, nemůže být předmětem řízení podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kterým stěžovatel napadá rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

pokračování

[13] Krajský soud nepochybil, jestliže se v daném řízení nezabýval otázkou, zda se měl předseda žalovaného zabývat podáním stěžovatele ze dne 9. 12. 2016. I pokud by soud přistoupil na argumentaci stěžovatele a vycházel z předpokladu, že rozklad byl řádně a včas podán, nic by tato okolnost nezměnila na závěru, že žalobou podle § 65 odst. 1 se nelze domáhat přezkumu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, proti kterému je obecně přípustný řádný opravný prostředek. Pokud se stěžovatel domnívá, že rozklad podal řádně a včas, tj. že rozhodnutí prvního stupně dosud nenabylo právní moci, a že předseda žalovaného je v řízení o rozkladu, tj. řádném opravném prostředku, proti rozhodnutí žalovaného nečinný, pak správní řád a příslušná ustanovení s. ř. s. poskytují v těchto případech stěžovateli jiné nástroje ochrany (viz § 79 a násl. s. ř. s.). Stěžovatel ostatně uvedl, že v dané věci podal i žalobu na ochranu proti nečinnosti předsedy žalovaného.

[14] V další části kasační stížnost směřuje stěžovatel své námitky proti závěrům krajského soudu v usnesení, kterým soud odmítl jeho žalobu proti nečinnosti předsedy žalovaného, a to z důvodu, že stěžovatel nevyčerpal všechny prostředky ochrany, které mu správní řád nabízí. Nejvyšší správní soud považuje tyto námitky stěžovatele za nepřípustné, neboť nesměřují proti napadenému usnesení, ale proti usnesení, které není předmětem přezkumu v řízení o této kasační stížnosti.

[15] Nejvyšší správní soud v dané věci souhlasí se závěry krajského soudu o nepřípustnosti žaloby dle § 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. a) s. ř. s. Námitka stěžovatele spočívající v nezákonnosti napadeného usnesení proto není důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným a neshledal ani jiné nedostatky, ke kterým je podle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu